

τον (December). Ἀκολούθως δὲ ὁ πέμπτος μετωνομάσθη Ἰούλιος ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος κατανικήσαντος τὸν Πομπήϊον· ὁ δὲ ἕκτος Αὐγούστος ἀπὸ Αὐγούστου, ὅστις ἦρξε δεύτερος μετὰ τὸν Καίσαρα καὶ σεβαστὸς (Augustus) ἐπεκλήθη. Ἐκ δὲ τῶν προστεθέντων ἡ μετατεθέντων ὑπὸ τοῦ Νομᾶ ὁ μὲν Φεβρουάριος (Februarius) ἐκλήθη οὕτως ἐκ τοῦ februare: καθαρίζω, οἰονεὶ καθάριστος ἢ καθαρτήριος, διότι κατ' αὐτὸν ἐτελεῖτο ἡ ἐορτὴ τῶν Λουπεркаλίων, ἥτις ἐγένετο πρὸς ἐξιλέωσιν καὶ καθαρισμόν. Ὁ δὲ πρῶτος Ἰανουάριος (Januarius) ἀπὸ τοῦ Ἰανέου (Janus) ὠνομάσθη. Ὁ Ἰανεύς δ' οὗτος ἐθεωρεῖτο παρὰ Ῥωμαίοις ὡς τὸ σύμβολον τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης, ἐνομιζέτο δὲ, εἴτε δαίμων, εἴτε βασιλεὺς πολιτικός καὶ κοινωνικός, ὅστις κατ' ἀρχάς, ἄγχιος ὢν καὶ θηριώδης μετέβαλεν ἀκολούθως τὴν δίκαιαν· καὶ διὰ τοῦτο πλάττουσιν αὐτὸν ἀμφιπρόσωπον, ὡς μεταβαλόντα τὴν μορφήν καὶ τὴν διάθεσιν εἰς ἄλλην ἐξ ἄλλης. Καὶ ὁ Νομᾶς λοιπὸν ἐπιχειρήσας νὰ ποιήσῃ τὴν πόλιν ἐκ σκληρᾶς καὶ πολεμικῆς μαλακωτέραν καὶ δικαιοτέραν μετέστησεν ἐκ τῆς προεδρίας τὸν Μάρτιον, ὃς ἦν ἐπώνυμος τοῦ πολεμικοῦ καὶ φονικοῦ Ἀρεως, καὶ ἔθεσεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ἰανουάριον θέλων καὶ διὰ τούτου νὰ δείξῃ ὅτι εἰς πάντα δέον νὰ προτιμᾶται ἡ πολιτικὴ τῆς πολεμικῆς δυνάμεως.

Ι. Σ. ΚΡΑΣΣΑΣ.

ΝΥΕΝ ΦΑΛΗΡΩ

ΤΗ ΛΕΣΒΙΑ ΚΟΡΗ

Ἐμφυχούται ἡ μαγικὴ ἀκτὴ τοῦ Φαλήρου· εὐμορφοὶ γυναῖκες καὶ κόραι ὥραϊαι· ἐκαὶ τὰ κάλλη των ἐπιδεικνύουσι· χαρίεντα ζεύγη πλανῶνται ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς προκυμᾶίας, γλυκεῖα βλέμ-

ματα διαμείβοντα. Ὁ κόσμος δικτακεδάζει... ἐγὼ πρὸς πάντα ἀδιαφορῶ.—Ἡ μόνη μου εὐδαιμονία εἶνε νὰ κατοπτρίζωμαι εἰς τοὺς μεγάλους γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Λεσβίας.

* *

Ἔδω ὁ ἥλιος ὅπισθεν τοῦ Ὑμηττοῦ σελιγίζει πλησιφαῆς ἡ ὠχρὰ τοῦ Ἐνδυμίωνος ἐρωμένη. Προβαίνει καταυγάζουσα διάστειρον ἀττικήν νύκτα, ἐνῷ αἱ ἀργυραὶ ἀκτίνες τῆς παίζουσι φαιδρῶς μετὰ τῶν ἡρέμα κινουμένων ὑδάτων. Ἡ θάλασσα φαίνεται ἀχανὲς μαρμαίρουσα λιμνὴ, καὶ τὸ πλῆθος μετὰ θαμβοὺς ἵσταται ἀποθαυμάζον τὸ θέαμα. Ἐγὼ πρὸς πάντα ἀδιαφορῶ.—Ἡ μόνη μου εὐδαιμονία εἶνε νὰ κατοπτρίζωμαι εἰς τοὺς μεγάλους γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Λεσβίας.

* *

Ἡ ὀρχήστρα τοὺς πρώτους ἀνακρούει ἤχους, καὶ πάντες σπεύδουσι πρόθυμοι, ὅπου καλεῖ αὐτοὺς ἡ μελαγχολικὴ τοῦ Δονιζέτι μουσικὴ, ἣν συμπαθὲς αἰοδὸς ἐρμηνεύει. Πῶς οἱ γλυκεῖς αὐτῆς στόνοι εἰσδύουσιν ἡρέμα δονοῦντες τὴν κεκλημένην ψυχὴν τοῦ θεατοῦ καὶ πῶς αἱ τύχαι τῆς δυσμοίρου τῶν Ἀλπεων κόρης κινοῦσιν αὐτὸν εἰς δάκρυα. Γλυκεῖα καὶ περιπαθὲς ἡ μουσικὴ τοῦ ἐκ Περγάμου μουσουργοῦ... Ἐγὼ ἀγαπᾷ μᾶλλον νὰ κατοπτρίζωμαι εἰς τοὺς μεγάλους γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Λεσβίας.

* *

Λίρεται τὸ δεύτερον ἡ αὐλαία. Μετὰ παλμῶν ἀγωνίας παρακολουθοῦσιν οἱ θεαταὶ τὰς τύχας τῆς Λινδίας. Πῶς ἀνεπαίσθητα λείβονται κατὰ τῶν παρεῶν αὐτῶν τὰ δάκρυα, ἅτινα τόσον καλῶς γινώσκει· ἀποσπᾷ ἡ ἐξαιρετὸς αἰοδὸς Μαργαρίτα. Κρότοι χειρῶν καὶ θορυβώδεις ἐπιδοκιμασίαι καλοῦσιν εἰς τὴν σκηνὴν τὴν παραφρονοῦσαν κόρην, ἥτις μειδιῶσα ἤδη χαιρετίζει τοὺς

θυσιάζοντες θεατάς. Ταῦτα πάντα ὡς ἐν
πράγματι παρέρχονται ἐνώπιόν μου. Ἐγὼ ἂν
παραφρονήσω αἰτία θὰ εἴσθε σεις, ὦ μεγάλοι
γλαυκοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς Λεσβίας.

*
* *

Παράδοξον πρᾶγμα! Δὲν τελειώνει κα-
ὲς ἡ ἱστορία τῆς κόρης τῶν Ἀλπεων. Χα-
νὰ καὶ γάμοι εὐτυχεῖς δισκαδάζουσι τὰς
συμφορὰς τῆς... διότι ἡ ἱστορία αὐτῆς εἶνε
εὐτυχής;... Ἐν τῷ κόσμῳ δὲν δύναται τις νὰ
ὑπῇ τὴν εὐτυχίαν. Καὶ ὅμως περιχαρεῖς κρο-
ταῖτι τὰς χεῖρας πάντες οἱ γελοῖοι ἐκεῖνοι,
νομίζοντες ὅτι καὶ αὖριον θὰ δύνανται νὰ γε-
λώσιν... — Ὁ ἀπολέτω ἄρα γε καὶ ἐγὼ τοὺς
μεγάλους γλαυκοὺς ὀφθαλμούς τῆς Λεσ-
βίας;...

ΕΝΥΨΑΛΗΣ.

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΦΗΜΗΣ

(κατὰ τὸ ἰταλικόν)

Ἡ φήμη τινῶν εἶνε μέγα μυστήριον
προφέρειτε τ' ὄνομά των εἰς ὁμίλον τινα,
καὶ θέλετε ἰδῆ ὅτι πάντες θὰ θαυμά-
σωσι, πάντες σεῖοντες τὴν κεφαλὴν θὰ
ἐπίσωιν αὐτὸς εἶνε ἔσχατος νοῦς! καὶ
θὰ ἀκούσχητε τὸ τοιοῦτον τοςάκις ἐπα-
νελαμβανόμενον, ὥστε χωρὶς νὰ γνωρί-
σχητε ποτὲ τὴν εὐφυΐαν του, οὐδὲ μετ'
αὐτοῦ νὰ συνομιλήσχητε, οὐδὲ νὰ ἀνα-
γνωσχητέ τι ἐκ τῶν ἔργων του, νὰ ὁ-
μιλήσχητε εἰς ὅ,τι ἔχετε ἱερὸν ὅτι οὗτος
πράγματι εἶνε τοιοῦτος. Ὅτε ἡμέραν
πολλὰ ἀπροσδοκῆτως πίπτουσιν εἰς χεῖρας
τὰς τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου τούτου ἀν-
θρώπου. Ὅποια παραδείσιος στιγμή διὰ σᾶς!
Μὲ ὁποῖον θριαμβευτικὸν ὕψος θὰ θέ-
σχητε ὑπὸ μάλης τῇ τοσοῦτῳ ποθητὸν
βιβλίον! ὥσπερ τὰ διασχίζοντα τοὺς ἀ-
γίμους μετέωρα, θέλετε τρέξει εἰς τὸν
ἐκείνου σᾶς ὅπως εὗρητε τέρψιν ἀναγι-
ΖΑΚ. ΑΝΘ. — ΕΤΟΣ Β'.

νώσκοντες τὰ ἐπινοήματα τοῦ θαυμα-
σίου ἐκείνου νοός. Ἡ ἐκδοσις εἶνε πο-
λυτελεστάτη, ἐπὶ στιλπνοῦ χάρτου πο-
λυτελείας, οἱ χαρακτῆρες ποικίλοι καὶ
καθαροὶ προκαλοῦντες τὴν ἀνάγνωσιν
δὲν ἀρκεῖ τοῦτο, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σᾶς πα-
ρουσιάζονται ὑπομεμιδῶσαι χαριέσταται
εἰκόνες, ὡς ἐν παραδείγματι, μυροβόλοι
πολεμισταὶ μὲ κόμην μακράν, κυμαι-
νομένην εἰς τοὺς πλατεῖς ὤμους των,
λαμπρὰ ἀπόψεις, μικρὰ λίμναι εἰς τὰ
ἀτάρραχα τῶν ὁποίων κύματα νὰ ἐπι-
πλέωσι κύκνοι, θωμοὶ, σπήλαια, δάση,
λόφροι, βουνὰ καὶ μακρόθεν ὁ κυανόυς οὐ-
ρανός. Μέχρις ἐδῶ τὰ πάντα βαίνουνσι κατ'
εὐχὴν καὶ λέγετε: «Ἐάν τὸ περιχόμενον
ἀνταποκρίνεται, ὡς δὲν ἀμφισβῆλλω, πρὸς τὸ
ἐξωτερικόν, οὐδέποτε θὰ ἐδαπάνω καλλίον
τὰ χρήματά μου.» Ἀρχίζετε μετὰ σοβα-
ρότητος τὴν ἀνάγνωσιν, φοβούμενοι μὴ ἀ-
κουσίως σᾶς ἀπολέσχητε βαθεῖαν τινὰ ἐννοιαν.
Ἀλλὰ τί σημαίνει τοῦτο; ἀνεγνώστε, μίαν,
δύο, τρεῖς σελίδας, διάβोλε! εἰσθε τόσον μι-
κρόνους ὥστε νὰ μὴ ἐννοήσχητε τὰ θεῖα
ἐπινοήματα! Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι μέχρι
τοῦδε οὐδὲν ἐννοήσατε. Διὰ νὰ ἐννοηθῶ-
σι πράγματά τινα, τὸ καταλαμβάνω
καὶ ἐγὼ, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχη τις με-
λέτην! Καί, πράγματι, ἀλλὰ νομίζω ὅτι
ἐξ ὅσου ἀνεγνώσατε καὶ ἠννοήσατε, ὅτι
οὐδὲν ἠννοήσατε οὐδὲ αὐτῶν τῶν ὑψη-
λῶν ἰδεῶν ἐξαιρουμένων. Βλέπω ὄγκον
λευκοῦ χάρτου, σελίδας καὶ κεφάλαια
κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν μελλόντων τυ-
πογράφων, θαυμαστικὰ ἐν ἀφθονίᾳ, μυ-
στηριώδεις γραμμάς καὶ μυστηριωδεστέρως
τελείας, παρενθέσεις καὶ ἀποσιωπητικά,
ὁποῖα ἐπινοήματα! ἄλλὰ ὅπως ἐμβραθύ-
νωμεν εἰς τὰς ἐννοίας των ἔχομεν ἀνάγκη
τῆς Σιβύλλας! λέξεις ἅς οὐ-
δέποτε ἤκουσα καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν
δύναμαι νὰ ἐννοήσω, ἴσως ἐνεκα τῆς ἀ-
μαθείας μου, αἵτινες ὅμως μὲ βεβαιοῦσιν
ὅτι εὗρισκονται εἰς τινὰ βιβλία ἅτινα
πωλοῦνται ὑπὸ τῶν ἐξ ὁχλῶν ἐκείνων
γραφιδίων τὰ ὁποῖα ἐκληρονομήσαν τὴν
μεγάλην κλησέραν (frullone) τῆς Κρου-